

РЕШЕНИЕ

№ 1095

гр. София, 11.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **7621** по описа за **2010** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 208 – 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на М. С., чрез процесуалния си представител юрк. П срещу решение от 11.08.2010 г. по н.а.х.д. № 13727/2009г. по описа на С районен съд, Наказателно отделение, 16 състав.

Касаторът излага доводи за неправилност на обжалваното решение, като издадено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Поддържа, че СРС неправилно е приел невъзможност митническата стойност стоката да се определи по реда на чл.29 и чл.30 от Регламент № 2913/92 от 12 октомври 1992г. за създаване на Митнически кодекс на Общността (само Митнически кодекс), като в Акта за установяване на митническо нарушение (АУМН) и наказателното постановление (НП), имало факти относно това , а освен това в закона не съществувало изискване, в тези актове да се описват начинът и методите, с помощта на които е изчислена митническата стойност. Оспорва и изводът за неправилно определяне на датата на извършване на нарушението, като вписаното в НП за дата на нарушението – периода 16.04.2008г. – 27.03.2009г. било правилно, тъй като именно в този период наказаното лице е осъществило отклонение от митнически режим „транзит“. Моли съда да отмени решението и да постанови друго по съществото на спора като бъде потвърдено

наказателно постановление 41/12.05.2008 г. на директора на РМД гр. С..

Ответната страна – П. С. З. от гр. С., чрез процесуалния си представител адв. Ш. изразява подробно становище за неоснователност на касационната жалба, като счита за правилно приетото в обжалваното решение за неправилно посочване на датата на деянието, непосочване в обстоятелствената част на НП на методите и основанията за определяне на митническата стойност, приложението на чл.250 от Правилника за прилагане на Закона за митниците, изискващ определянето на срок за представяне на стоките пред получаващото митническо учреждение при режим „транзит“, като претендира, че към 22.04.2008г. изтича 5-дневния срок, и поради това неправилност на определения период в НП, както и приетото относно определянето на митническата стойност на стоката и за съществено нарушение непосочването им, позовава се и на заключението на вещото лице по делото относно тази стойност. По тези съображения се иска обжалваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение и неоснователност на касационната жалба.

Административен съд С. град, IX касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС, Наказателна колегия, 16 състав е отменил наказателно постановление № 2 от 17.09.2009 г. на директора на РМД гр. С., с което на П. С. З. от гр.- С., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 4200 лв. на основание чл. 234а, ал.2,вр. ал.1 от Закона за митниците (ЗМ) и на основание чл. 234а, ал. 1 вр. чл. 233,ал.4 от същия закон е осъден да заплати 2800 лв., представляващи митническата стойност на стоката, предмет на нарушението по митническата й стойност.

За постанови този резултат, съдът е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУМН и издаденото наказателно постановление. Изложени са и съображения за недоказаност на определената митническа стойност, поради непосочване на методите, по които е определена.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Видно от установените пред първата инстанция факти, П. С. З. е поставил под митнически режим „транзит“ лек автомобил „Ф Маверик“, за което е оформил митническа декларация с № T108DE*M2 , с получател „Белами“ ООД и отговорно лице по вноса П. З., със статистическа стойност 300 швейцарски франка в клетка 46, с приложен серттификат за движение на стоките EUR.1, с отправно митническо учреждение „Констанц Аутобан“ Ш и получаващо - Митническо бюро Обеля, като декларацията била задействана на територията на ЕС в Г на 16.04.2008г. Митническите органи констатирали след проверка, че митническият режим по транзитната декларация не е приключен, в обясненията си на 13.02.2009г. З. посочил, че на 26.04.2008г. автомобилът е предаден на управителя на „Белами“ ООД, след

което на 27.03.2009г. бил съставен и АУМН на З., затова ,че в периода от 16.04.2008г. – 27.03.2009г. като отговорно лице по режим „транзит“ по посочената декларация е отклонил автомобила от режима, а деянието е квалифицирано по чл. 234а, ал.1 ЗМ и извършено през периода от 16.04.2008г. до датата на съставяне на акта. В служебна бележка от 07.09.2009г. на отдел „Тарифна политика“ било посочено, че митническата стойност на автомобила следвало да се определи по заместващите методи по чл.31 от МК и била определена такава в размер на 2 800лв. На 17.09.2009г. било издадено и обжалваното пред първата инстанция НП от директора на РМД - С.. В НП е прието период на извършване на нарушението от 16.04.2008г. до 27.03.2009г., а за митническа стойност на стоката е посочена изчислената от отдел „Тарифна политика“ при същата дирекция, като не се съдържат мотиви за основанието и взетите предвид факти при определянето ѝ.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение на вещо лице, което е приело договорната стойност на стоката – 300 швейцарски франка или 369,12 лв. Установено е от допълнително събраните доказателства пред първата инстанция, че на 17.04.2008г. документите на процесния автомобил, превозван от З. са проверени от митнически органи.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП, подлежащо на съдебен контрол. Така постановеното от районния съд е правилно, като не е налице релевираното с касационната жалба основание за отмяна. Фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи за незаконосъобразност на обжалваното НП кореспондират с приетото за установено и доказателствата по делото.

Приетите доказателства по делото пред първата инстанция сочат на извод за установеност на извършеното деяние, описано в НП – неприключване на митническия режим транзит от отговорното за това лице, както правилно е прието. Съдът е основал изводите си на всички събрани доказателства по делото - писмени и гласни, като подробно е обсъдил същите и правилно е преценил наличие на допуснато съществено нарушение, тъй като не е посочено в наказателното постановление правното основание и фактите, въз основа на които е определена митническата стойност – основен елемент при определяне на размера на административното наказание „глоба“ за извършено нарушение на 234а, ал.2 вр. с ал.1 от ЗМ, представляваща 150% върху митническата стойност на отклонената от митнически режим стока. Правилни са изводите на СРС, че допуснатото нарушение е съществено, тъй като наказателното постановление следва да съдържа вида и размера на наказанието, съгласно чл. 57, ал.1 т. 7 от ЗАНН, а както се посочи определянето на митническата стойност е съставна част на размера на наказанието. След като не са изложени мотиви за определянето на тази стойност по чл.31 МК и за основанията за неприложимост на метода на договорната стойност по чл.29 от същия кодекс, при предвидена последователност и изключване на приложимостта на предходния метод за да се приложи следващия за определяне на стойността, то е налице неяснота на размера на определеното наказание. В чл.6, ал.1 вр. чл.27, ал.1 ЗАНН е намерил израз принципа за законоустановеност на административното наказание, който изисква всички елементи, от значение за определянето му да бъдат посочени в наказателното постановление по начин, който позволява да бъдат проверени. Поради това следва да бъдат потвърдени изводите на първата инстанция за допуснато съществено процесуално нарушение, след като начинът, по който е определена митническата стойност не може да бъде

проверен, а оттам и правилността на определения размер на административното наказание „глоба”, с което е нарушено правото на защита на наказаното лице. Същите изводи са относими и към присъдената легова равностойност на автомобила, който З. следва да заплати с НП.

Относно датата на извършване на нарушението, правилно е прието, че срокът за приключване на митническия режим е следвало да бъде определен от митническите органи при въвеждането на стоката на митническата територия на страната на 17.04.2008г. и който срок следва да се определи на 5 дни максимум, съгласно чл.250,ал.2 от ППЗМ- като предвиден в закона срок, т.е най-късно до 22.04.2008г. стоката е следвало да бъде представена в получаващата М. – Митническо бюро Обеля. Правилно съдът се е позовал на чл. 821,ал.1,т.2 от ППЗМ, за определяне на датата, от която е извършено отклонението, след като не е определен срок за представяне на автомобила пред получаващото митническо учреждение при проверката на 17.04.2008г. от митническите органи.

Вместо дата на нарушението, както изисква чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, не може да се определи като период от време, през който е извършено, както е неправилно е посочено в НП. Съгласно чл.234а,ал.1 ЗМ, относимо към състава на конкретното нарушение е отклоняване на стока, на която е даден митнически режим, като отговорното лице не е изпълнило установените в нормативните актове условия. В чл. 44, ал.1 от ЗМ е определено, че от момента на въвеждането на митническата територия на страната стоките са под митнически надзор и могат да бъдат обект на митнически контрол в съответствие с действащите към датата на въвеждането разпоредби. Съгласно чл.45,ал.1 от същия закон, въведените стоки на митническата територия на страната, трябва да бъдат незабавно превозени от лицето, което ги въвежда, съгласно разпорежданията на митническите органи до съответното митническо учреждение. В чл.199,ал.1,т.5 ЗМ е въведено понятието отклоняване от митнически надзор като начален момент на възникване на митническото задължение, който момент е определен съгласно ал. 3, т.3 от същата разпоредба - като момента, в който стоките са отклонени от митнически надзор, т.е възниква в първия ден на неизпълнение на задължението за представяне на стоките пред получаващото митническо учреждение съобразно казуса по делото. Следователно моментът на извършване на нарушението, съобразно фактите по делото „отклонение на стоката на която е даден митнически режим от митнически надзор е датата, следваща датата, на която според правната норма – чл.102,ал.2 ЗМ, З. е следвало да представи автомобила пред получаващото митническо учреждение, т.е 23.04.2008г., която дата следва да се счита за дата на извършване на митническото нарушение „отклонение на стоки, на които е даден митнически режим”, като е осъществен и предвиденото в чл.234а,ал.2 вр. ал.1 ЗМ фактически състав на изпълнителното деяние - неизпълнение на установените в нормативните актове условия от З..

Неправилното определяне на момента на извършване на нарушението е пречка за определяне на сроковете по чл.34 от ЗАНН за съставяне на АУМН. След като е осъществен митнически контрол за режим транзит на 17.04.2008г., митническите органи в отправното митническо учреждение са били задължени за следното:

- Съгласно чл. 259, ал.1 от ППЗМ, когато формуляр № 5 на транзитната декларация не се върне в отправното митническо учреждение **в срок един месец**, считано от датата на приемане на транзитната декларация, митническите органи уведомяват за това отговорното лице и изискват от него да се представи доказателство за завършването на

режима. Това задължение не е изпълнено.

- Съгласно чл. 260, ал.1 ППЗМ, когато в срок 3 месеца считано от датата на приемане на транзитната декларация, митническите органи в отправното митническо учреждение не разполагат с доказателство, че режимът е завършил, те започват незабавно процедура за издирване с цел събиране на необходимите данни за приключване на режима, както и за установяване на обстоятелствата, свързани с възникването на митническото задължение, определянето на длъжника и вземането под отчет.

- От доказателствата по делото следва извод, че не е осъществена процедура по чл. 263 – 265в ППЗМ по процесната транзитна декларация - за електронен обмен на данни, с оглед на което следва и неприложимост на чл. 259,ал.2 от ППЗМ.

От изложеното следва, че моментът в който митническите органи в отправното митническо учреждение са узнали за извършеното нарушение от З. – е един месец след датата на приемане на транзитната декларация, т.е от 17.04.2008г., с оглед на което на 17.05.2008г., същите е следвало да уведомят отговорното лице и съответно да проведат процедурата по издирване и установяване на митническото нарушение по чл. 260,ал.1 ППЗМ, след като в срок три месеца от приемане на транзитната митническа декларация, в отправното учреждение не са разполагали с доказателство за приключване на митническия режим. Следователно на 17.07.2008г. е изтекъл тримесечния срок по чл.260, ал.1 ЗМ, от която е следвало да започне издирване. Следователно, независимо от задължението за уведомяване на отговорното по режима лице и събиране на доказателства, с изтичане на тримесечният срок по чл.260,ал.1 от ППЗМ, поради въведеното задължение за издирване, следва да се счете за датата, на която митническите органи безспорно са узнали за извършеното нарушение от З. и от която следва да се приеме, че тече тримесечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН за съставяне на АУМН, който в случая изтича на 17.10.2008г.. Тъй като в случая този акт е съставен на 27.03.2009г., е допуснато нарушение по посочената разпоредба от ЗАНН, което е съществено и води до недопустимост да бъде образувано административно –наказателно производство със съставянето на АУМН.

По съображенията изложени в обжалваното решение и допълнително изложените мотиви от касационната инстанция, решението като краен извод за незаконосъобразност на НП е правилно.

С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, не е налице е соченото касационно основание за отмяната му и касационната жалба е неоснователна. Не се констатираха пороци на решението, касаещи валидността и допустимостта му за които съдът следи служебно.

Водим от горното, Административен съд – С. град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение 11.08.2010 г., постановено по нахд №13727/2009 г. на С районен съд, Наказателна колегия, 16-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.